

ΡΩΜΕΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πωλό.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὄκτ' ἑφ' ἀρά κα εἶναι μ' ἔνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμῶς μέρα—δ' ἑκα ἑφ' ἀρά κα καὶ σ' τὸ χέρι.

Ἐκοσθὴν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐκοστὴ Δεκεμβρίου καὶ ἑβδόμη,
κί' οἱ σισαὶ καταστρέφου ἀκόμη.

Ἔτος χίλια καὶ ὀκτὼ καὶ ἑνακόσια,
νέα δεκάς Ρωμῶν μὲ τὴν γλῶσσα.

Χίλια καὶ ἑξήντα πέντε λογαριάζω,
καὶ δένδρα Χριστουγέννων ἑορτάζω.

Ρίμαις Χριστουγεννιάτικαῖς ὀλέγον τι μπαγιάτικαῖς.

Ἦλθανε κ' ἑρέτος μάγος μὲ μυρωδικὰ καὶ δῶρα
μέσα στὴν Ρωμῶν τὴν φάρα,
κί' εὐθὺς πῆγαν τὸν Κορριάτη
ν' ἀνταμώσουν τὸν καμμένο,
καὶ τὸν ἔβηκαν ἀπὸ κρεββάτι
μὲ σισαῖς σκεπασμένο.

Σόφνα, Κόντε ραφινάτε,
ζόφνα, Κόντε χαιδεμμένο,
ζόφνα, Κόντε Κιγιανάτε,
καὶ Μεσοία δοξασιμένο.

Σὲ δοξάζουν ἀγαυοί,
σὲ δοξάζουν καὶ ποιμένες,
πολυφίλιτος Ἀδλή,
καὶ λαπαῖρας χορτασιμένας.

Κάνουν ὄλοι τεμενάτες
ἐμπροσὰ σου, Σερασιέρη,
καὶ κομμάτων τσελιγκάδες
σὲ δαστοῦν ἀπὸ τὸ χέρι.

Μέσα 'στὴν γῆ τῶν φορημῶν
κομψὴ Σωτήρα, σήμα,
κί' ἡ σωτήρια τῶν Ρωμῶν
ὄριμασε σὰν οὐκο.

Ὡς τὴν ἄν δὲν εὐσάθησαν, ἑρέτος δίχως ἄλλο
δὲ γίνουσι καὶ στρατιώματα καὶ Ναυτικὰ μεγάλα.
Ἐρέτος, Κόντε, κί' ἄλλοι τρεῖς ἰβηθικαὶ σωτήρες
κί' οὐσαν μὲ τὰ φάτα τῶν τοῦ Ναυτικοῦ τῆς μοίρας.

Τοῦ κράτους τῶν Φακίρηδων
ἐπινάτε πατριώται,
σήμα παραδοκίρηδων
καρδοκίρη πρώτε.

Σήμα, Σωτήρα λιγερὴ,
μέσα σ' αὐτὰ τὰ κρούα,

καὶ κάνε μὲ τοὺς τρεῖς καρὴ
γιὰ Στόλων σωτήρια.

Σήμα καὶ ἐγάλε μὲ φωνή
μὲ τῆς τρομπομαρνιας
'στὴ Ρωμησοῦνη τὴν τρανή,
ποὺ ζῶν πολλὰς φαρινας.

Τοῦ νοτιὰ τὴν ὑγρασία
μὴν τὴν σκιάζουσι, Μεσοία,
μὴτε τοῦ βορρὰ τὰ πάγη
νὰ σὲ κάνουσι ν' ἀβρανῆς,
καὶ τοῦ πόντου τὰ πελάγη
τολμηρὸς ν' ἀνακινής.

Μὲ τοὺς τρεῖς τοὺς τοιλεπῆδες
μὴ σὲ σκιάζουσι, Θεοτόκη,
κἀν βορριάδες, κἀν γαρπηλῆδες,
κἀν μαινόμενα σορόκια.

Μὴ' στὸ στρόμα ἐκπλωμένο
τοὺς μπεπέδες σου μετρεῖς,
κί' ἀς παραμυθὴ τὸ γένος
τῶν σωτήρων ἡ τετράς.

Μὲ τοὺς τρεῖς μακρὰ κηθῶν
πρόβαλε σὰν Ποσειδῶν
μὲ τὴν ἐρίανον 'στὸ χέρι,
σὰν δελφίνοι, σὰν ζεπτεῖρα.

Σήμα μὲ τοὺς τρεῖς, δελφίνοι,
νέο Ναυτικὸ νὰ γίνῃ,
βρόντα μὲ τοὺς τρεῖς καὶ γίκα
καὶ τὸ πέλαγος ζυγκίκα.

Καὶ 'στὸ πέλαγος ἐκεῖνο τὸ μοιραῖον καὶ τυχαῖον
τῆς ἐνδόξου Σαλαμίνος
ν' ἀλαλάξῃ πάλιν σήματος
τῶν Περσῶν τῶν παναρχαίων.

Κί' ἀπὸ βάθη θαλασσῶν
νέβουσι δόρατα Περσῶν.

και τέραι και κιδάρεις, μὰ νὰ βγοῦν κ' ὄρεα κιοι

Σαλαμίνοι ἀστακοὶ
κόννοι κ' ἄρματιωμένοι
κ' ἄλ' Ἀμερικὴν φτασσομένοι.

Και σὺ τότε πνίγων θλίψεις
μὲ πάρας νὰ καλοφύγῃς
τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς ἀσκαπεῖς.

Και σκιρτῶν νὰ παρελάσῃς
ἀπὸ τρώπαια θάλασσης
μὲ ρομφαίαν ἀστραπῆς.

Πρὸς ὁδοὺς ποτιῖας τρώπου,
στης τὸ κορμὶ σου ντοῦρο...
κάννιζε κ' αὐτοῦ κἄπου
τῆς Αἰλλῆς κανένα ποῦρο.

Ἵλοι χάσκοντας θὰ μείνουν
κ' ἀερόπλοια θὰ γίνουιν
στὸ Ρωμαϊκὸ μὲ μῆρα.

Και μ' ἐκεῖν' ἀερόμαχοι,
ποῦ δὲν θάχουνε στομάχι,
θὰ πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα.

Τότε σοβαροὶ και μῆμοι,
τότε και τρανοὶ και νάνοι
θὰ γενοῦν ἀεροδρόμοι,
θὰ γενοῦν ἀεροκλάνοι.

Και σ' τὴν χώραν τῶν ἡλίων
και σ' τὴν γῆν τῆς ἀδρανείας
Στόλος εἰς ἀεροπλοίων
ἐνωθεὶς θὰ πολεμῇ,
και θὰ δολιχοδρομῇ
σὲ σπαδάδας οὐρανιας.

Τότε δρόντα τῶν ἀέρων,
τῶν νεφῶν και τῶν αἰθέρων,
τότε μ' ἀεροτορπῆλλας
θὰ σκοποῦν ἀέρων στήλας.

Χωρὶς λεπτὰ και δάνεια
θὰ γίνουιν πλοῖα σπάνια
μετῆρα κ' οὐράνια.

Τότε κ' ἀεροδάμονες, τότε κ' ἀεροποροὶ
μὲ τοὺς ἀεροστόλους
θὰ βῶλουιν πάντα πλήρη
γὰρ τοὺς ἀεροπόλους.

Τότε τὸ Βουλευτήριον ἀερωδὸν πατέρων
ἀερόλογοι φαλμοὶ θὰ φάλουιν ὀλοῖνα,
και θὰ τρακάρουν συνεχῶς ἐπάνω τῶν ἀέρων
πολλὰ κρανία τῶν Ρωμηῶν ἀεροποικιμένα.

Τότε κ' ἀεροθάλασσα θ' ἀνοίγῃ ἐκτενῆς,
ἀτίρμων, ἀχανῆς,
μ' ἀεροκουμπιούριατα
κ' ἀεροκαπιόματα.

Τότε κ' ἡ τάλαινα πατρὶς
χορεύουσα σὰν ὀρχηστρίς

κ' ἔγειρούσα πρὸς οὐρανοὺς τὴν κεφαλὴν τὴν οὐλὴν
θὰ πῆ καθὼς ὁ Σομεὸν πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἔλων;
νὺν ἀπολοῖς, δέσποτα, τὴν ταπεινὴν σου δοῦλὴν
στ' εἶδα τὸν σωτήριον, τὸν ἀερόδη Στόλον.

Και τότε ἐπάνω τῶν νεφῶν
περιχαρῆς θ' ἀράσῃ,
και σ' τῶν σωτήριον τῶν σοφῶν
τὸ πλῆθος θ' ἀνακράσῃ:

Ἐλα σ' τοὺς κόλπους μου Βουλὴ μολῶν ἀεροπόρων,
ποῦ κράτος μ' ἔκαμες νεφῶν ἀέρων, μετεώρων.
Ἔσεῖς ἐπαναφέρατε τὰ κλέη τὰ θαλάσσια,
κάθε μου Στόλος σήμερα
δὲν ἦτο παρὰ χιμαίρα,
κ' ἐν τούτοις ἀερόπλοια σκαρῶσατε θαυμάσια.

Στρατὸ δὲν εἶχα σ' τὴν ξηρᾷ,
κ' ἐν τούτοις μ' ἰσυνδράματε,
και στρατηγὸς ἔκαματε,
ποῦ κάνουνε θραῦσι σ' τὰ νερά.

Δεῦτε λοιπὸν ἐκείνην
τὴν σφαῖραν τὴν γῆνιν
διὰ παντός ἀφήσατε.

Και μὲ φαλμοὺς εὐμόλπους
εἰς αἰθέρου κόλπους
ἔλατε νὰ τρυφήσατε.

Οἱ Μάγοι τῆς Ανατολῆς στὸν κορυφαῖον τῆς Βουλῆς.

Πρωτοπουργὸ και χάσμα
τῆς ἡμέρας,
πέτα μὲ φλέγον ἄρμα
στοὺς αἰθέρας.

Τὸν οὐέριον μας θὰ βγάλωμε
και πάλι,
πλὴν δασ κ' ἐν σοῦ φέλωμε
χαλάλι.

Δῶστε μας και κουδούζα
νὰ κουδουνίσωμε,
και βάλτε τον στήν κουβία
νὰ τὸν κουνήσωμε.

Τούτων νὰ προσκυνᾶτε
τὴν μόνον Ἄρη μας,
και μὴ μας τὸν ζυγνᾶτε
τὸν κανακάρη μας.

Δῶστε μας και φουσιχᾶ
νὰ τὸν φουσιχῶσωμε,
μὰ και καμπὸ ἄσκη
νὰ τὰ φουσιχῶσωμε.

Δῶστε μας και μεταλόζα
γὰρ νὰ δρώσωμε,
κ' ἀπὸ ψιλὰ γαλόζα
νὰ μαρῶσωμε.